

ด่วนที่สุด

ที่ สธ ๐๖๒๗/ 799

สว. 1/6.1	สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
วันที่ 28 พ.ย. 50	รับที่ 1631
เวลา 14.30 น.	วันที่ 28 พ.ย. 2550

กระทรวงสาธารณสุข

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

เรื่อง ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เรื่อง ปัญหาชนมเด็กกับสุขภาพเด็ก

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๖/๑๐๕๙ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานผลการพิจารณาและผลการดำเนินการในเรื่องปัญหาชนมเด็กกับสุขภาพเด็ก

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้จัดส่งความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เรื่อง ปัญหาชนมเด็กกับสุขภาพเด็ก เพื่อดำเนินการตามคำสั่งของรองนายกรัฐมนตรี (นายโมลิต ปันเปี่ยมราษฎร์) ซึ่งได้มอบให้กระทรวงสาธารณสุข เป็นหน่วยงานหลักรับไปพิจารณาร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อจัดทำความเห็น ผลการพิจารณา และผลการดำเนินการ เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา ภายในวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ นั้น

กระทรวงสาธารณสุข ได้ประชุมหารือรับฟังความเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้นเรียบร้อยแล้ว และได้สรุปความเห็น ผลการพิจารณา ดังมีรายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณ

ขอแสดงความนับถือ

๒๖. 1/๓๓

(นายมงคล ณ สงขลา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยด้านอาหาร

โทร. ๐ ๒๕๕๑ ๐๐๐๐ ต่อ ๕๕๖๗๖, ๕๕๕๘๓-๕

โทรสาร ๐ ๒๕๕๕ ๓๐๒๐

รายงานฉบับสมบูรณ์

ความเห็น และผลการพิจารณา

ต่อข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

เรื่อง

ปัญหาชนมเด็กกับสุขภาพเด็ก

จากการประชุมรับฟังความเห็นหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง

เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

หน่วยงานให้ความเห็น

๑. กระทรวงศึกษาธิการ
๒. กรมประชาสัมพันธ์
สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
๓. สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
๔. สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
กระทรวงสาธารณสุข
๕. กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข

หน่วยงานเจ้าภาพ กระทรวงสาธารณสุข

โดย ศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยด้านอาหาร

โทรศัพท์ : ๐๒ - ๕๖๕-๕๗๓๐, ๐๒ - ๕๕๑-๐๐๐๐ ต่อ ๕๕๕๘๓-๔

โทรสาร : ๐๒-๕๕๘-๓๐๒๐ E-mail : foodsafety_1@hotmail.com

ความเป็นมา

๑. สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยนาย โคทม อารียา ประธานสภาฯ ได้ยื่นหนังสือที่ สค ๐๐๐๑/๑๒ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๐ เพื่อเสนอความเห็น และข้อเสนอแนะของสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เรื่อง “ปัญหาชนมเด็กกับสุขภาพเด็ก” ที่คณะกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิต สาธารณสุข และคุ้มครองผู้บริโภค ได้ศึกษาข้อมูล และสถานการณ์การบริโภคขนมของเด็กในประเทศไทย ต่อนายกรัฐมนตรี ซึ่งมีข้อเสนอสรุปสาระสำคัญทั้งสิ้น ๕ ข้อ

๑.๑ ข้อเสนอเกี่ยวกับการควบคุมคุณภาพขนมเด็กและฉลากโภชนาการ

(ให้กระทรวงสาธารณสุขดำเนินการ)

๑.๒ ข้อเสนอเกี่ยวกับการจำกัดการขายขนมเด็กในโรงเรียน และสถานศึกษา

(ให้กระทรวงศึกษาธิการดำเนินการ)

๑.๓ ข้อเสนอเกี่ยวกับการดูแล การโฆษณาขนมเด็ก

๑.๔ ข้อเสนอเกี่ยวกับการส่งเสริมขนมเด็กที่มีคุณค่าทางโภชนาการ

๑.๕ ข้อเสนอในภาพรวม

๒. สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี (สลค.) ได้มีหนังสือที่ นร ๐๕๐๖/๑๐๕๕ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๐ ส่งถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข แจ้งว่า รองนายกรัฐมนตรี (นายโฆสิต ปั้นเปี่ยมรัษฎ์) มีคำสั่งให้กระทรวงสาธารณสุข เป็นหน่วยงานหลักรับไป พิจารณาร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ) เพื่อจัดทำความเห็น ผลการพิจารณา และผลการ ดำเนินการส่งให้ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ภายในวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เพื่อจะได้นำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี ต่อไป

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมให้ความเห็น เรื่อง “ปัญหาขนมเด็กกับสุขภาพเด็ก”
เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ณ ห้องประชุมหลวงวิเชียรแพทยาคม
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข

กระทรวงศึกษาธิการ

๑. นายวิวัฒน์	กิจวิทยกุล	ที่ปรึกษาสำนักพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา และกิจการพิเศษ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ แทนปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
๒. นางเกียร	บุญสนอง	สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
๓. นางรุ่งเรือง	ศรีสุข	สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
๔. นางสาวเปรมวดี	ศรีธนพล	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

กรมประชาสัมพันธ์

๑. นางชุติมา	รัฐวินิจ	กองงานคณะกรรมการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์แห่งชาติ
๒. นางฉลวยลักษณ์	ฤทธิมงคล	กองงานคณะกรรมการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์แห่งชาติ

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

๑. นายอัศวพงษ์	เวทยานนท์	นิติกร 8 ว. สำนักกฎหมายและคดี

กระทรวงสาธารณสุข

๑. นพ.กิตติศักดิ์	กลับดี	รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข	ทำหน้าที่ ประธานการประชุม
๒. นางจงกลนี	วิทยารุ่งเรืองศรี	ผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยด้านอาหาร	ทำหน้าที่ เลขานุการ การประชุม
๓. นางนิธิตี	บัตรพรธนะ	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 6 ว.	ทำหน้าที่ ผู้ช่วยเลขานุการการประชุม
๔. นางสาวสุชาดา	โนภาณุวัฒน์	นักวิชาการอาหาร	ทำหน้าที่ ผู้ช่วยเลขานุการการประชุม

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

๑. นพ.ศิริวัฒน์	ทิพย์ธราดล	เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา
๒. นพ.นิพนธ์	โพธิ์พัฒนชัย	รองเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา
๓. ดร.ชนินทร์	เจริญพงศ์	นักวิชาการอาหารและยา 10 ชช.
๔. ดร.ทิพย์วรรณ	ปริญญาศิริ	ผู้อำนวยการกองควบคุมอาหาร
๕. นางจรรีรัตน์	ห่อเกียรติ	หัวหน้ากลุ่มกำกับดูแลก่อนออกสู่ตลาด
๖. นางสาวอรสุรางค์	ธีระวัฒน์	หัวหน้ากลุ่มกำกับดูแลก่อนออกสู่ตลาด 2
๗. นางสาววราณี	เสนสุภา	หัวหน้ากลุ่มพัฒนาระบบ 2 กองควบคุมอาหาร
๘. นางสาวจิรารัตน์	เทศะศิลป์	กลุ่มพัฒนาระบบ 2 กองควบคุมอาหาร
๙. นางสาวพัชนี	อินทรลักษณ์	หัวหน้ากลุ่มพัฒนาระบบ 3 กองควบคุมอาหาร
๑๐. นายธีรชัย	เราเจริญพร	นักวิชาการกลุ่มพัฒนาระบบ 3 กองควบคุมอาหาร
๑๑. นางสาวกิตติมา	เหมวงษา	นักวิชาการกลุ่มพัฒนาระบบ 3 กองควบคุมอาหาร
๑๒. นายสมเดช	สายจิตบริสุทธิ์	กองงานด้านอาหารและยา

กรมอนามัย

๑. นายวิสุทธิ	บุญญะโสภิต	ผู้อำนวยการกองแผนงาน
๒. นางพูนศรี	เลิศลักษณ์วงศ์	กองโภชนาการ

กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์

๑. นายประกาย	บริบูรณ์	นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ 9 ชช.
สำนักคุณภาพและความปลอดภัยอาหาร |
|--------------|----------|--|

สรุปความเห็นต่อข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

เรื่อง “ปัญหาขนมเด็กกับสุขภาพเด็ก”

จากการรับฟังความเห็นกระทรวงที่เกี่ยวข้อง เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

โดยกระทรวงสาธารณสุข เป็นเจ้าภาพ

ข้อเสนอ	ความเห็น
ข้อ ๑ การควบคุมคุณภาพขนมเด็กและฉลากโภชนาการ ๑.๑ ให้ขนมเด็กเป็นอาหารที่มีการกำหนดคุณภาพและมาตรฐาน ตาม พรบ. อาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ๑.๒ กำหนดให้ขนมเด็กเป็นอาหารที่ต้องแสดงฉลากโภชนาการ และให้ความรู้แก่ผู้บริโภค เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาเลือกซื้อได้อย่างเหมาะสม ปลอดภัย ๑.๓ กำหนดให้มีสัญลักษณ์ รูป หรือรอยประดิษฐ์ที่ฉลาก เพื่อสื่อสารกับเด็กหรือผู้ปกครองในการจำแนกคุณค่าของขนมเด็กแต่ละชนิด ๑.๔ ห้ามโฆษณาในฉลากขนมเด็ก โดยเฉพาะการโฆษณา แจก หรือแถมของเล่น และของรางวัลหรือโฆษณาส่งฉลากชิงโชค หรือแถมของรางวัล ๑.๕ กำหนดให้มีคำเตือนในฉลากขนมเด็ก เพื่อจำกัดการบริโภคในแต่ละวัน ตามคำแนะนำของราชวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย	๑.๑ เห็นด้วย โดยกำหนดให้ขนมเด็ก เป็นอาหารที่มีการกำหนดคุณภาพ มาตรฐาน ตาม พรบ. อาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ กำหนดมาตรฐานเป็น ๒ ระยะ ได้แก่ - ระยะสั้น ให้กำหนดเกณฑ์การแสดงสัญลักษณ์บนฉลากอาหารบางกลุ่ม - ระยะยาว ให้มีการศึกษาวิจัยอาหารกลุ่มเสี่ยงต่อสุขภาพ เพื่อกำหนดเกณฑ์ที่เหมาะสมเพิ่มเติม ๑.๒ เห็นด้วย โดยมอบให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา พิจารณากำหนดประเภทของอาหารที่มีผลกระทบต่อสุขภาพเด็ก ต้องแสดงฉลากโภชนาการ และการให้ความรู้แก่ผู้บริโภคต่อไป ๑.๓ เห็นด้วย โดยกำหนดให้แสดงสัญลักษณ์รูปหรือรอยประดิษฐ์ที่ฉลากโดยสมัครใจก่อนใช้มาตรการบังคับ ทั้งนี้โดยให้มีการศึกษาหารูปแบบที่เหมาะสม ๑.๔ การห้ามโฆษณาในฉลากขนมเด็ก โดยเฉพาะการโฆษณา แจก หรือแถมของเล่นและของรางวัล จำเป็นต้องอาศัยอำนาจจากกฎหมายหลายฉบับประกอบกัน เนื่องจาก พรบ. อาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มุ่งเน้นการโฆษณาที่ไม่เป็นเท็จหรือหลอกลวงในสาระสำคัญของผลิตภัณฑ์นั้นเท่านั้นและจำเป็นที่จะต้องมีความร่วมมือจากหลายหน่วยงาน และหลายมาตรการ เช่น การจำกัดการโฆษณาทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ ในรายการเด็ก การสื่อสารความรู้เชิงบวก การตรวจสอบโฆษณาเพื่อจับเท็จ การประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจแก่ผู้ปกครองและเด็ก ทั้งนี้ที่ประชุมเห็นว่าควรดำเนินการในส่วนที่สามารถดำเนินการได้ก่อน ๑.๕ กำหนดให้แสดงคำเตือนในฉลากขนมเด็กโดยใช้ข้อความ “ บริโภคแต่น้อย และออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ” เพื่อให้มีข้อมูลทางบวกและทางลบ

ข้อเสนอ	ความเห็น
๑.๖ ควรดำเนินการในส่วนที่มีความพร้อมทันทีไม่จำเป็นต้องรอดำเนินการพร้อมกันทุกมาตรการ เพื่อมิให้เกิดความล่าช้าในการคุ้มครองสุขภาพเด็ก	๑.๖ กระทรวงสาธารณสุขโดยสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา จะออกประกาศกระทรวงสาธารณสุขในการกำหนดบังคับให้มีการแสดงฉลากโภชนาการ และคำเตือนในฉลากขนมเด็กบางชนิด ตามที่คณะกรรมการอาหารกำหนด
ข้อ ๒ การจำกัดการขายขนมในโรงเรียน และสถานศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ควรดำเนินการดังนี้ ๒.๑ กำหนดให้โรงเรียนและสถานศึกษาทุกแห่ง งดการจำหน่ายขนมกรุบกรอบและน้ำอัดลม โดยให้โรงเรียนและสถานศึกษาเป็นสถานที่จำหน่ายอาหารสุขภาพ ปลอดการส่งเสริมการขาย หากควรส่งเสริมให้มีการจำหน่ายผลไม้และอาหารว่างที่เป็นประโยชน์ต่อสุขภาพเด็ก ๒.๒ กำหนดให้ให้มีการเรียนการสอน เรื่องการคุ้มครองผู้บริโภค เรื่องการคิดวิเคราะห์สื่อในหลักสูตรตั้งแต่ระดับประถมศึกษา เพื่อให้เด็กวิเคราะห์และรู้ทันการโฆษณา สร้างศักยภาพเด็กในการวิเคราะห์สื่อต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อเด็ก และรู้ถึงโทษของการบริโภคขนมเด็กที่ไม่เหมาะสม ๒.๓ สนับสนุนให้มีมาตรการในการกำกับ ดูแลการขายขนมเด็กในโรงเรียน เช่น การส่งเสริมบทบาทของสมาคมครูและผู้ปกครองของแต่ละโรงเรียน ให้มีส่วนในการจัดการปัญหาขนมเด็กให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันของแต่ละโรงเรียน และการส่งเสริมให้นักเรียนรวมกลุ่มกันเป็นชมรม โดยมีครูและผู้ปกครองสนับสนุนเพื่อเฝ้าระวังและดูแลเรื่องขนมเด็กทั้งในโรงเรียน และบริเวณหน้าโรงเรียน	- กรณีที่ 1 เห็นด้วย ตามข้อเสนอที่จะให้กระทรวงศึกษาธิการนำไปพิจารณากำกับดูแลโรงเรียน และสถานศึกษา ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนให้ดำเนินการ ๒.๑ งดจำหน่ายขนมกรุบกรอบในโรงเรียน แต่ควรให้ความรู้ ความเข้าใจแก่เด็กในการเลือกบริโภค ควบคู่ไปกับการส่งเสริม วิจัย และพัฒนาขนมไทยให้มีคุณค่าทางโภชนาการและเป็นที่นิยม ในเรื่องรสชาติ,รูปลักษณะของบรรจุภัณฑ์โดยการมีส่วนร่วมของเด็ก และเยาวชนในการรณรงค์ สร้างกระแสการบริโภคเพื่อสุขภาพทดแทน ๒.๒ กำหนดให้มีการเรียนการสอน โดยส่งเสริมให้มีการประกวด กำหนดเป็นตัวชี้วัดคุณภาพโรงเรียน การจัดให้เป็นโรงเรียนสร้างเสริมสุขภาพ โดยรณรงค์ไม่ให้เด็กบริโภคอาหารที่เกิดผลเสียต่อสุขภาพ ๒.๓ สนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการดูแลตรวจสอบการจำหน่ายขนมเด็กบริเวณหน้าโรงเรียน - สนับสนุนกลุ่ม OTOP ผลิตขนมเด็กเพื่อสุขภาพทดแทนขนมกรุบกรอบ เพื่อส่งเสริมนโยบายเศรษฐกิจพอเพียง ให้มีการหมุนเวียนนำผลผลิตทางการเกษตรที่ผลิตภายในชุมชนมาเป็นวัตถุดิบ เป็นการสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน - ให้มีการประเมินโรงเรียนและสุขภาพนักเรียน กรณีที่ 2 ไม่เห็นด้วย กับการควบคุมไม่ให้มีการขายขนมกรุบกรอบไปทั้งหมด เพราะเป็นการทำร้ายจิตใจเด็กทำให้เด็กไม่มีความสุข แต่ควรพิจารณาบางรายการ และใช้มาตรการให้ความรู้ และจำกัดการโฆษณาแทน

ข้อเสนอ	ความเห็น
ข้อ ๓ การดูแลการโฆษณาสำหรับเด็ก ๓.๑ งดการโฆษณาสำหรับเด็กในรายการโทรทัศน์ที่มีเด็กเป็นกลุ่มเป้าหมาย เช่น รายการการ์ตูน รายการละครสำหรับเด็ก รายการเด็ก เป็นต้น ๓.๒ งดการใช้เด็ก ตัวการ์ตูน ดารา นักร้อง ศิลปิน หรือบุคคลผู้มีชื่อเสียงที่เป็นที่รู้จักเป็นผู้นำเสนอสินค้า ๓.๓ งดการส่งเสริมการขายขนมเด็กและการโฆษณาโดยใช้ของแถม ของแจก ๓.๔ ในการโฆษณาขนมเด็กทุกครั้งต้องมีคำเตือนที่ชัดเจน เช่น “ไม่ควรบริโภคขนมเกิน ๒ ครั้งต่อวัน” ๓.๕ หากผลกระทบต่อสุขภาพเด็กทวีความรุนแรง รัฐบาลควรจำกัดการโฆษณาขนมที่มีผลต่อเด็กช่วงระหว่างอายุ ๐ ถึง ๑๓ ปีในทุกรายการ ในการดำเนินการดังกล่าวจำเป็นต้องพิจารณาปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อให้สามารถดำเนินการได้ทันต่อกระแสโลกาภิวัตน์ของการตลาดขนมเด็ก	๑. เห็นด้วยในหลักการตามข้อเสนอ โดยมอบหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการภายใต้กรอบของกฎหมาย โดยให้กำหนดหลักเกณฑ์การโฆษณาขนมเด็กบางชนิดที่มีผลกระทบต่อสุขภาพให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์การแก้ปัญหาสุขภาพเด็ก ๒. ขอความร่วมมือจากผู้ประกอบการ และการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) กรมอนามัย, สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ฯลฯ เพื่อทำประชาสัมพันธ์เชิงรุก โดยใช้เด็กเป็น Presenter ตรงกับกลุ่มเป้าหมาย จัดให้มีการประกวดให้รางวัล ๓. ใช้ถ้อยคำที่เป็นกลาง มีการเน้นให้ออกกำลังกาย
ข้อ ๔ การส่งเสริมขนมเด็กที่มีคุณค่าทางโภชนาการ ๔.๑ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการด้านขนมเด็ก ผลิตขนมเด็กที่มีส่วนประกอบและคุณค่าทางโภชนาการที่เหมาะสม ตามแนวทางที่ราชวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทยได้ให้คำแนะนำไว้ โดยพิจารณาให้สิทธิพิเศษหรือใช้มาตรการทางภาษีที่แตกต่างกัน ระหว่างขนมเด็กที่มีส่วนประกอบที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม เพื่อให้เกิดแรงจูงใจในการผลิตขนมที่ดีต่อสุขภาพเด็ก เช่น ขนมที่แปรรูปจากผัก และผลไม้ ๔.๒ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการธุรกิจขนมเด็กและผู้ประกอบการโฆษณาขนมเด็ก มีจริยธรรมในการประกอบการและมีการกำกับดูแลกันเอง โดยยึดมั่นร่วมกันว่าเด็ก คือทรัพยากรที่สำคัญของสังคมที่จะเติบโตเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญในวันข้างหน้า ไม่ยึดมั่นแต่เพียงว่าเด็กเป็นจุดขายสินค้าของผู้ผลิตหรือเป็นเครื่องมือ	- เห็นด้วย ๑. ใช้มาตรการทางภาษีเพื่อจูงใจให้ผู้ผลิตหันมาผลิตขนมที่มีคุณภาพถูกหลักโภชนาการ ๒. ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการธุรกิจควบคุมกันเอง และ มีความรับผิดชอบต่องสังคม ๓. ให้ผู้ประกอบการหรือผู้ผลิตตระหนักถึงสุขภาพของเด็กและประชาชน ซึ่งอาจเชื่อมโยงไปถึงมิติของภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ เช่น โรคเบาหวาน, โรคอ้วน ฯลฯ ๔. รณรงค์ให้เด็กเลือกรับประทานขนมกรอบกรอบที่ไม่ให้ประโยชน์และสนับสนุนให้ผู้ปกครองซื้อขนมที่ถูกหลักโภชนาการให้กับเด็ก ๕. ให้มีหน่วยตรวจสอบที่ตรวจสอบจริงจึงว่าผู้ประกอบการขนมเด็กปฏิบัติเป็นไปตามมาตรฐานหรือไม่หากไม่ปฏิบัติหรือมีส่วนประกอบเป็นอันตรายเกินมาตรฐาน จะต้องมีบทลงโทษที่รุนแรง เพื่อสร้างความตระหนักและจิตสำนึกที่ดีในการประกอบการ

ข้อเสนอ	ความเห็น
ทางการตลาดที่ให้มูลค่าหรือส่วนแบ่งทางการตลาดของผู้ผลิตเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ประกอบการร่วมกันสนับสนุนการบริโภคขนมเด็กที่เหมาะสม	๖. ควรสนับสนุนกลุ่ม OTOP ผลิตขนมจากผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่นเพื่อให้เกษตรกรมีรายได้ รัฐบาลได้ภาษีทางอ้อม ๗. เน้นพฤติกรรมกรบริโภคของเด็กและการออกกำลังกายมากกว่า ๘. ควรมีการดำเนินการเป็นภาพรวมของประเทศ โดยให้มองถึงคุณค่าในการบริโภคอาหารที่มีประโยชน์มากกว่าค่านิยมของตะวันตก
ข้อ ๕ ข้อเสนอในภาพรวม ๕.๑ เปรอรัคให้กลไกคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ (กสช.) สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้โดยเร็ว เพื่อสามารถใช้อำนาจในการควบคุมการโฆษณาให้มีความถูกต้องเหมาะสม ในด้านช่วงเวลาสาระ และวิธีการนำเสนอ ๕.๒ เปรอรัคการจัดตั้งองค์กรอิสระผู้บริโภค โดยดำเนินการตรากฎหมายให้มีองค์กรอิสระผู้บริโภค เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการคุ้มครองผู้บริโภค และสามารถดำเนินการคู่ขนานไปกับหน่วยงานอื่นของทางราชการ ๕.๓ สร้างเสริมความเข้มแข็งให้กับสถาบันครอบครัว และส่งเสริมให้ผู้ปกครองรวมพลังเป็นเครือข่าย เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับวิธีปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมในการดูแลเด็กและการบริโภคขนมของเด็ก เพื่อร่วมรณรงค์และแสดงพลังในการปกป้องเด็กจากภัยที่เกิดขึ้นจากการรับประทานขนมเด็กที่ไม่เหมาะสม	- เห็นด้วย ควรพิจารณาจากสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดโรคอ้วนได้แก่ อาหารหลัก อาหารว่างระหว่างมือ การออกกำลังกาย โดยให้มองทั้งระบบ ๕.๑ หากมีมติคณะรัฐมนตรีพร้อมกับพระราชบัญญัติอาหารจากกระทรวงสาธารณสุขที่ชัดเจนในเรื่องดังกล่าว โดยจัดประชุมสถานีวิทยุกระจายเสียง สถานีวิทยุโทรทัศน์ และผู้ประกอบการเพื่อชี้แจงผู้เกี่ยวข้องให้ปฏิบัติได้ถูกต้อง แต่ขณะนี้คณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์แห่งชาติ (กสช.) ได้ถูกยกเลิกไปแล้ว ๕.๒ ปัจจุบันมีองค์กรผู้บริโภคหลายแห่ง เช่น สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สหพันธ์องค์กรผู้บริโภค มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค สมาคมพิทักษ์ประโยชน์ผู้บริโภค เครือข่ายชมรมผู้บริโภคในจังหวัดต่าง ๆ จึงควรส่งเสริมให้ผู้บริโภครู้สิทธิ และสร้างความเข้มแข็งให้เกิดขึ้น ๕.๓ การคุ้มครองผู้บริโภคเป็นสิ่งที่รัฐต้องเป็นฝ่ายสนับสนุนให้เกิดขึ้นโดยธรรมชาติและพัฒนาไปตามวิวัฒนาการ จึงจะมีความยั่งยืน